

Arrest

nr. 286 326 van 20 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. STESENS
Colburnlei 22
2400 MOL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 23 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 oktober 2022 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat E. STESENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine afkomstig uit de stad Talin. Op 30/04/2010 hebt u in België een eerste verzoek tot internationale bescherming ingediend. U verklaarde dat u problemen kende met de autoriteiten naar aanleiding van een moord die gepleegd werd in de nachtclub waar u werkte. De politie probeerde deze moord onterecht in uw schoenen te schuiven. Op 09/11/2010 nam het CGVS in uw hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 18/02/2011 bevestigd door de RvV. Uw cassatieberoep bij de Raad van State werd op 07/04/2011 verworpen.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 17/09/2015 een tweede verzoek in. U baseerde zich op dezelfde motieven die u al had aangehaald bij uw eerste verzoek. In verband hiermee haalde u nog aan dat uw ouders ondertussen ook werden lastiggevallen door handlangers van het slachtoffers van de moord omdat ook zij ervan uitgaan dat u de moordenaar bent. De politie weigerde om uw ouders te helpen. Op 05/11/2015 nam het CGVS in uw hoofde een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Uw beroep hiertegen bij de RVV werd op 28/01/2016 verworpen.

Ondertussen was u in België een relatie begonnen met Y.S. (...) (O.V. (...)), zelf ook een Armeens staatsburger, die op 03/06/2015 een eerste verzoek tot internationale bescherming indiende. Ze baseerde zich voor haar eerste verzoek op andere persoonlijke motieven. In haar hoofde nam het CGVS op 19/01/2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 24/03/2016 door de RVV bevestigd.

Op 19/12/2016 diende u een derde verzoek in bij de Belgische autoriteiten. Uw partner, Y.S. (...) (O.V. (...)), diende op dezelfde dag een tweede verzoek in. U baseerde zich voor uw asielaanvraag nog een keer op dezelfde motieven die u al had aangehaald bij uw vorige verzoeken. U verklaarde dat uw ouders nog altijd werden lastiggevallen omwille van u. Zo werd uw vader op 21/10/2016 door onbekenden tegengehouden met zijn wagen. Deze personen vroegen naar u en sloegen hem. Uw vader liep hierdoor verschillende verwondingen op en had medische verzorging nodig. Hij wendde zich meermaals tot de politie omwille van deze problemen, maar zonder resultaat. Uw partner baseerde zich voor haar verzoek zowel op haar persoonlijke asielmotieven als op dezelfde motieven die u aanhaalde. Op 17/01/2017 nam het CGVS in hoofde van u en uw partner beslissingen van weigering van inoverwegingname van jullie verzoeken.

Jullie keerden niet terug naar jullie land van herkomst. U diende op 24/03/2017 een vierde verzoek in. Uw partner diende op dezelfde dag een derde verzoek in. U verwees opnieuw naar de asielmotieven die u al eerder had aangehaald. Uw partner baseerde zich voor haar verzoek zowel op haar persoonlijke asielmotieven als op de motieven die u ook aanhaalde. Op 16/05/2017 nam het CGVS in hoofde van u en uw partner beslissingen van weigering van inoverwegingname van jullie verzoeken. Jullie beroep hiertegen bij de RVV werd op 09/10/2017 verworpen.

Jullie keerden niet terug naar jullie land van herkomst. Op 06/08/2018 diende u een vijfde verzoek in. Uw partner diende op dezelfde dag een vierde verzoek in. U verklaart dat uw problemen nog steeds actueel zijn. Uw familie heeft in Armenië een advocaat aangenomen. De advocaat heeft een aanvraag over uw problemen ingediend bij officiële instanties en hij kreeg een antwoord van het parket waaruit blijkt dat u nog steeds wordt gezocht. Uw familie ging een tweede keer naar deze advocaat en hij weigerde om onbekende redenen uw dossier verder te behandelen. Voorts haalt u aan dat uw zontje medische problemen ondervindt en een operatie nodig heeft. Jullie gaan elke maand naar de dokter met hem en in Armenië zou dit moeilijk zijn. Ook verklaart u dat jullie allemaal geïntegreerd zijn en Nederlands spreken. U vreest ook dat als u wordt opgesloten uw kinderen zonder vader zullen opgroeien en dat uw vrouw er dan alleen zal voorstaan en dat heel moeilijk zal zijn. Op 14/11/2018 verklaarde het CGVS het verzoek van u en uw partner niet-ontvankelijk. Jullie beroep hiertegen bij de RVV werd op 10/04/2019 verworpen.

Jullie keerden niet terug naar jullie land van herkomst. Op 14/06/2021 diende u een zesde verzoek in. Uw partner diende op diezelfde dag een vijfde verzoek in. U verwees andermaal naar de asielmotieven die u al eerder had aangehaald. U voegde eraan toe dat u vreesde dat u zou opgeroepen worden als reservist voor het Armeense leger in het kader van de oorlog met Azerbeidzjan in Nagorno-Karabach – u had daartoe reeds een convocatie ontvangen. U wilde niet naar het leger want indien u sneuvelt, zullen uw kinderen moeten opgroeien zonder vader. U vernoemde ook opnieuw de medische problemen van uw zoon H. (...). Volgens u zal uw familie in Armenië ook uw partner S. (...) niet verwelkomen omdat G. (...) niet uw biologische zoon is. In het kader van haar verzoek, wees uw partner ook op uw initiële problemen, op uw mogelijke mobilisatie voor het leger en op het feit dat uw ouders haar niet zullen binnenlaten in huis omdat zij een kind heeft van iemand anders. Ze wees erop dat jullie nergens anders zullen kunnen wonen omdat er maar moeilijk werk te vinden is (en geld te verdienen) wegens de oorlog in het land. Ook uw partner verwees naar de medische problemen van H. (...) en voegde eraan toe dat het lang geduurd heeft eer G. (...) kon praten en dat hij daarvoor in een omgeving zonder stress moet vertoeven en dat jullie daarom niet naar Armenië terug kunnen. Op 22/09/2021 werd jullie verzoek niet-ontvankelijk verklaard daar jullie geen geloofwaardige nieuwe elementen of feiten aanbrachten die de kans aanzienlijk groter maakten dat jullie voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kwamen. Jullie beroep hiertegen bij de RVV werd op 21/03/2022 verworpen.

Jullie keerden niet terug naar jullie land van herkomst. Op 04/05/2022 diende u een zevende verzoek in. Uw partner diende op diezelfde dag een zesde verzoek in. U haalt aan dat de politie regelmatig op zoek

is naar u en dat u werd opgeroepen in hoedanigheid van verdachte. Als u niet verschijnt zullen ze onmiddellijk een strafdossier opstarten. Ook al denkt men hier dat er geen oorlog is in Armenië, sneuvelen er nog steeds mensen. U bent destijds opgeroepen omwille van de oorlog en mensen van het militair commissariaat zijn langskomen om te vragen waarom u zich niet heeft aangeboden. U haalt ook aan dat u naar een land in oorlog uw kinderen toch niet kan meenemen. Uw partner verwijst naar de medische problemen van jullie kinderen en vreest dat indien jullie zouden teruggaan naar Armenië de medische behandelingen zullen worden stopgezet. Zij haalt ook aan dat jullie kinderen geen Armeens spreken. Ter ondersteuning van uw verzoek legt u een politieconvocatie voor.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en uw Cassatieberoep bij de Raad van State werd verworpen. In het kader van uw tweede, derde, vierde en vijfde verzoek kreeg u eveneens een weigeringsbeslissing. Ook in uw vorig zesde verzoek nam het CGVS een weigeringsbeslissing (een niet-ontvankelijk volgend verzoek). Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

Met betrekking tot uw verklaringen, m.n. dat de politie regelmatig op zoek is naar u in het kader van die zaak die tegen u aanhangig is gemaakt, dat u werd opgeroepen in hoedanigheid van verdachte, en dat mensen van het militair commissariaat zijn langskomen om te vragen waarom u zich niet heeft aangeboden, kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet, nl. de politie die u onterecht een moord in de schoenen probeert te schijven en u heeft zich niet aangeboden toen u werd opgeroepen tijdens de oorlog. Er moet echter worden beklemtoond dat uw vorige verzoeken door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Met betrekking tot het nieuwe document dat u aanbrengt, een politieconvocatie, ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke Armeense documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Voorts dient opgemerkt te worden dat u in

het kader van uw vorig verzoek een convocatie van het militair commissariaat voorlegde waarop o.a. geen enkele notie van datum van uitgifte of van afgifte op het stuk te vinden was, waardoor de RVV concludeerde dat dit niet aannemelijk is aangezien de geconvoceerde op deze manier volledig in het ongewisse zou worden gelaten over de datum waarop deze zich zou dienen aan te melden en aldus de bewijskracht van dit document op ernstige wijze werd ondermijnd. Ook op de in uw huidig verzoek voorgelegde politieconvocatie ontbreekt de datum dat het document werd opgesteld en wordt het jaartal van afgifte niet vermeld. Bij de rubriek 'naam en adres van onderzoeksdienst' staat het onderzoekdepartement van de provincie Aragatsotn, zonder meer. Zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier heeft de provincie Aragatsotn 3 plaatsen die als steden kunnen worden beschouwd. Waar u zich aldus in de provincie Aragatsotn diende aan te bieden of waar in die stad het onderzoekdepartement gelegen is, wordt niet vermeld, hetgeen toch weinig gebruikelijk. Ook deze vaststelling ondermijnt de bewijskracht van dit door u voorgelegde document.

U verwijst naar een oorlogssituatie in Armenië, waarbij er nog steeds mensen sneuvelen, en dat u naar een land in oorlog uw kinderen niet naartoe kan meenemen. Er moet opgemerkt worden dat u niet aantoot of aannemelijk maakt dat er sprake is van een oorlogssituatie in Armenië. Uit de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier is toegevoegd, blijkt duidelijk dat het conflict in Nagorno-Karabach, dat 44 dagen duurde, een tijdelijk en lokaal karakter had, dat dit conflict plaatsvond tussen eind september en begin november 2020, dat dit conflict werd beëindigd en dat zich na de beëindiging van dit conflict nauwelijks nog incidenten voordoen. Dergelijke geïsoleerde incidenten vinden plaats in Nagorno-Karabach en in de grensstreek van Armenië met Azerbeidzjan. Enige algemene oorlog, directe gevechtshandelingen of militaire clashes op Armeens grondgebied zijn in dit kader nooit voorgevallen. Er moet ook vastgesteld worden dat u afkomstig bent uit Talin en uw vrouw uit Erevan, twee steden die zich niet bevinden in de grensstreek met Azerbeidzjan. Wat de medische problemen van uw kinderen betreft, hetgeen door u en uw partner wordt aangehaald, dient te worden opgemerkt dat deze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van deze medische elementen waarvan u meent dat ze een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in uw land van herkomst, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde.

Wat de verklaring van uw partner betreft dat jullie kinderen geen Armeens spreken moet opgemerkt worden dat ook dit gegeven geen verband houdt met asiel maar een puur sociaal probleem is dat gepaard gaat bij een re-integratie in een andere samenleving, zonder dat in deze sprake is van enige intentionele benadeling in de zin van een bedreiging van hun vrijheid, leven of fysieke integriteit.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in zijn "VERZOEKSCHRIFT TOT NIETIGVERKLARING" in hetgeen hij omschrijft als "annulatieberoep" in een eerste middel op de schending van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Hij betoogt:

“Dat de bestreden beslissingen niet of althans onvoldoende met redenen zijn omkleed;

Dat daaruit geenszins een afweging blijkt tussen de belangen van verzoeker enerzijds en van de Staat anderzijds;

Terwijl het belang van de Staat bij de maatregel nihil is en dat integendeel de schade die aan verzoeker zou berokkend worden enorm is;

Dat bijgevolg bovenvermelde bepaling is geschonden bij gebreke aan afdoende motivering;

En terwijl

- de middelen tegen de overwegingen in hun geheel genomen

- en artikel 62 van voormelde Vreemdelingenwet

- en de rechtspraak van de Raad van State (dd. 25 september 1986 nr. 26933)

- en artikel 8 juncto artikel 14 van het Europees Verdrag van de Rechten van de mens;

- en artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

stellen dat de motivering in feite en in rechte afdoende moet zijn, en dat uit alle motieven zelf moet blijken dat de Overheid heeft afgewogen of een evenredigheid bestaat tussen de motieven en de door de maatregel veroorzaakte gevolgen”.

Verzoeker geeft vervolgens aan weldegelijk de nodige nieuwe elementen te hebben aangebracht. Hij benadrukt:

“Dat verzoeker inderdaad navolgende documenten voorlegde:

- politieconvocatie;

Dat de Commissaris Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betreffende documenten evenwel gewoon naast zich neerlegt, zonder ook maar de inhoud ervan te beoordelen, doch louter stelt dat er in Armenië een hoge graad van corruptie heerst en de betreffende documenten dan ook geen bewijswaarde hebben, terwijl nochtans een origineel document werd voorgelegd;

Dat de Commissaris Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen derhalve van oordeel is dat er geen enkel document afkomstig uit Armenië kan worden aanvaard en de inhoud ervan niet dient te worden beoordeeld, hetgeen uiteraard niet kan opgaan;

Dat er inderdaad staalhard bewijs wordt geleverd van de problematiek van verzoeker en alle documenten welke verzoeker neerlegde in combinatie genomen, de geloofwaardig van het asielaanvraag van verzoeker aantonen;

Dat de Commissaris Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dan ook niet zonder meer kan stellen dat de asielaanvraag van verzoeker niet in overweging kan worden genomen, nu documenten afkomstig uit Armenië geen bewijswaarde zouden hebben;

Dat het voorgelegde document, evenwel origineel is en de echtheid ervan moeilijk kan worden betwist, ook al acht dat Commissaris Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de werkwijze van het afleveren van convocatie en de al dan niet vermelding van de datum waarop de convocatie werd afgeleverd niet logisch;

Dat deze datum nochtans slechts wordt ingevuld, wanneer werd afgetekend voor ontvangst, hetgeen in casu niet kon plaatsvinden, nu verzoeker niet kon worden aangetroffen;

Dat overigens in tegenstelling tot de beweringen van de Commissaris Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen welk degelijk adres van de onderzoeksdienst staat vermeld”.

Verzoeker vervolgt:

“Dat verzoeker daarnaast terecht verwijst naar de oorlogssituatie waarin het land zich nog steeds bevindt, en waarbij er nog dagelijks mensen sneuvelen en mannen zich tot het leger dienen aan te bieden;

Dat het verder zeer aannemelijk is dat verzoeker zich dient aan te bieden bij het leger, niet alleen omwille van diens leeftijd, doch tevens omdat verzoeker reeds in het verleden deel uitmaakte van het leger;

Dat verzoeker desbetreffend ook foto, evenals appreciatiebrief voorlegde; Dat verzoeker omwille van diens verleden dan ook des te meer beseft wat het deel uitmaken van het leger inhoudt en hiernaar allerminst wil terugkeren, laat staan diens gezin hieraan wil blootstellen;

Dat verzoeker er verder wel degelijk van op de hoogte is dat procedure lastens hem zou worden opgestart, bij weigering tot toetreding tot het leger; Dat verzoeker er evenwel niet van op de hoogte is of er thans bijkomende maatregelen zijn voorzien in deze uitzonderlijke situatie,

Dat de oorlog in Armenië ook nog niet werd beëindigd, en er tot op heden nog onschuldige burgerslachtoffers vallen;

Dat op internet talloze foto's en filmpjes werden geplaatst, waarbij de huidige gruwel wordt weergegeven, waarbij onschuldigen als dieren worden afgeslacht”.

Tevens stelt verzoeker:

“Dat verder ook de relatie met diens partner niet zou worden aanvaard, nu G. (...) diens kind niet betreft”.

Verder doet verzoeker gelden:

“Dat tenslotte de kinderen van verzoeker en diens partner medische problemen kennen; Dat er gedurende jaren logopedische begeleiding diende te worden gevolgd, teneinde de kinderen te kunnen doen spreken in de Nederlandse taal;

Dat de kinderen de Armeense taal niet machtig zijn en derhalve opnieuw traject zouden dienen te doorstaan teneinde zich de Armeense taal eigen te kunnen maken”.

Verzoeker concludeert:

“Dat de Commissaris Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dan ook niet in alle redelijkheid, op grond van de haar voorgelegde gegevens kon beslissen de asielaanvraag van verzoeker niet in overweging te willen nemen;

Dat bovendien alle stukken welke door verzoeker werden voorgelegd in het kader van de diverse asielprocedures tezamen dienen te worden beoordeeld en niet elk afzonderlijk!

Dat verzoeker dan ook zeer formeel is dat de feiten zich hebben voorgedaan, zoals door hem werd verklaard;

Dat de verklaringen van verzoeker daarnaast ondersteund worden door de praktijk, evenals de stukken welke door verzoeker werden voorgelegd, die de door verzoeker ondervonden problemen ondersteunen en hiervan bewijs opleveren;

Dat de verklaringen van verzoeker dan ook wel degelijk geloofwaardig en plausibel zijn;

Dat de bestreden beslissingen derhalve niet of althans onvoldoende met redenen zijn omkleed;

Zodat die motieven niet evenredig zijn en zelfs in wanverhouding met het gestelde doel, en op onevenredige wijze de ingeroepen rechten van verzoekster aantasten, en in verdere orde zijn leven en zijn vrijheid in gevaar kunnen brengen”.

Voorts voert verzoeker met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus aan:

“Doordat de Commissaris-generaal verder van oordeel is dat aan verzoeker het subsidiair beschermingsstatuut niet kan worden verleend, nu er geen reëel risico zou bestaan op ernstige schade voor verzoeker;

Dat de Commissaris Generaal hiertoe evenwel geen enkele motivering geeft”.

Verzoeker geeft vervolgens een aantal algemene, theoretische beschouwingen inzake de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus en geeft aan:

“Dat de Commissaris Generaal evenwel zonder meer stelt dat verzoeker niet in aanmerking komt voor het subsidiair beschermingstatuut, terwijl er in Armenië tot op heden een oorlog woedt, waarbij reeds tal van burgers het leven lieten;

Dat het conflict hetgeen weliswaar tijdelijk was geluwd, ook opnieuw is opgeflakkerd;

Dat de Commissaris-generaal dan ook een totaal onredelijke beslissing heeft getroffen, welke disproportioneel is en er minstens het voordeel van de twijfel had dienen te worden verleend aan verzoeker;

Dat de bestreden beslissingen derhalve niet of althans onvoldoende met redenen zijn omkleed;

Zodat die motieven niet evenredig zijn en zelfs in wanverhouding met het gestelde doel, en op onevenredige wijze de ingeroepen rechten van verzoeker aantasten, en in verdere orde zijn leven en zijn vrijheid in gevaar kunnen brengen”.

2.2. Verzoeker leidt een tweede middel af uit de schending van *“het zorgvuldigheidsbeginsel en de fundamentele rechten van de Mens, zoals die blijken uit het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens”.*

Hij acht deze geschonden doordat *“de Commissaris-generaal stelt dat in het kader van de asielaanvraag niet kan besloten worden tot het bestaan van een vermoeden van een gegronde vrees voor een vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie;*

Terwijl de bestreden beslissing nalaat de passende belangenafweging te maken en er geen enkele feitelijke omstandigheid in aanmerking werd genomen;

Dat bij een terugkeer naar zijn land verzoeker dan ook het slachtoffer zal worden van gewelddaden;

Dat uit uniforme informatie immers blijkt dat de mensenrechten in Armenië op grote schaal worden geschonden en corruptie er nog zeer groot is, gelet op het gebrek aan middelen om de wet te handhaven;

Dat zulks indruist tegen de principes van een rechtstaat en in het bijzonder tegen artikel 3 van het EVRM;

Dat terugkeer naar het land van herkomst dan ook inderdaad artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens schendt;

Dat volgens rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens het evenwel niet mogelijk is verzoeker gedwongen te laten terugkeren naar een land, waar er een risico voor hun leven bestaat; (EHRM, 15 novembre 1996, Chahal vs. U.K., TVR, 1997, 283);

Dat verzoeker dan ook wel degelijk zijn land verliet uit vrees voor vermelde vervolgingen, zoals bedoeld in artikel 1 § A lid 2 van de conventie van Genève van 28 juli 1951”.

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“Het hoger beroep van verzoeker ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Dienvolgens de bestreden beslissing van de Commissaris Generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen inzake dossiernummer 1014119U de dato 13 september 2022 waarvan kennis werd gegeven op zelfde datum te willen hervormen en vervolgens, opnieuw rechtdoende, verzoeker als vluchteling te erkennen, hetzij het subsidiair beschermingsstatuut te verlenen”.

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient, waar verzoeker een “**VERZOEKSCHRIFT TOT NIETIGVERKLARING**” indient en stelt dat het te dezen voorliggende beroep een “**annulatieberoep**” zou betreffen, vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, 2° en 3° van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen *in casu* en in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

3.2. De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voorts niet uit over een maatregel tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of er *in casu* nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist voorts dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

In tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt, hebben de artikelen 8 en 14 van het EVRM geen betrekking op de motiveringsplicht en/of het evenredigheidsbeginsel. Verzoeker laat dan ook kennelijk na te duiden op welke wijze artikel 8 van het EVRM, dat het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven behelst, en artikel 14 van het EVRM, dat het verbod van discriminatie waarborgt, *in casu* en door de bestreden beslissing zouden (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van deze artikelen door verzoeker niet op dienstige wijze uiteengezet.

Verzoeker duidt voor het overige verder niet welk(e) van “*de fundamentele rechten van de Mens, zoals die blijken uit het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens*” hij *in casu* en door de bestreden beslissing geschonden acht. Evenmin preciseert hij waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt ook deze schending niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.4. Waar verzoeker gewag maakt van een belangenafweging tussen zijn belangen en deze van de staat, betoogt dat er een evenredigheid moet bestaan tussen de motieven en de gevolgen van de maatregel en stelt dat de motieven van de bestreden beslissing niet evenredig zijn, in wanverhouding staan met het gestelde doel en op onevenredige wijze zijn rechten aantasten, dient verder te worden opgemerkt dat het de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toekomt na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de artikelen van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de

vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

3.5. In zoverre verzoeker in het kader van de aangevoerde schending van de motiveringsplicht beweert dat er in de bestreden beslissing geen enkele feitelijke omstandigheid in aanmerking zou zijn genomen, dient voorts te worden vastgesteld dat deze louter algemene bewering een aperte en flagrante miskennis vormt van zowel de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier als de inhoud van de bestreden beslissing. Bijgevolg mist deze algemene bewering klaarblijkelijk iedere feitelijke grondslag.

De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.6. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.7. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in wezen geheel ongemoeid laat en dat verzoeker ter weerlegging van deze beslissing niet één concreet en dienstig argument aanvoert waar in het licht van de voormelde bepaling met recht wordt gemotiveerd:

“In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en uw Cassatieberoep bij de Raad van State werd verworpen. In het kader van uw tweede, derde, vierde en vijfde verzoek kreeg u eveneens een weigeringsbeslissing. Ook in uw vorig zesde verzoek nam het CGVS een weigeringsbeslissing (een niet-ontvankelijk volgend verzoek). Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden

vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

Met betrekking tot uw verklaringen, m.n. dat de politie regelmatig op zoek is naar u in het kader van die zaak die tegen u aanhangig is gemaakt, dat u werd opgeroepen in hoedanigheid van verdachte, en dat mensen van het militair commissariaat zijn langskomen om te vragen waarom u zich niet heeft aangeboden, kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet, nl. de politie die u onterecht een moord in de schoenen probeert te schijven en u heeft zich niet aangeboden toen u werd opgeroepen tijdens de oorlog. Er moet echter worden beklemtoond dat uw vorige verzoeken door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.”

Door boudweg en op eenvoudige, algemene, niet nader uitgewerkte en ongefundeerde wijze aan te geven dat hij *“zeer formeel is dat de feiten zich hebben voorgedaan, zoals door hem werd verklaard”*, ontkracht verzoeker deze motieven namelijk hoegenaamd niet.

Verder wordt in de bestreden beslissing geheel terecht aangegeven:

“Met betrekking tot het nieuwe document dat u aanbrengt, een politieconvocatie, ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke Armeense documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Voorts dient opgemerkt te worden dat u in het kader van uw vorig verzoek een convocatie van het militair commissariaat voorlegde waarop o.a. geen enkele notie van datum van uitgifte of van afgifte op het stuk te vinden was, waardoor de RVV concludeerde dat dit niet aannemelijk is aangezien de geconvoceerde op deze manier volledig in het ongewisse zou worden gelaten over de datum waarop deze zich zou dienen aan te melden en aldus de bewijskracht van dit document op ernstige wijze werd ondermijnd. Ook op de in uw huidig verzoek voorgelegde politieconvocatie ontbreekt de datum dat het document werd opgesteld en wordt het jaartal van afgifte niet vermeld. Bij de rubriek ‘naam en adres van onderzoeksdienst’ staat het onderzoekdepartement van de provincie Aragatsotn, zonder meer. Zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier heeft de provincie Aragatsotn 3 plaatsen die als steden kunnen worden beschouwd. Waar u zich aldus in de provincie Aragatsotn diende aan te bieden of waar in die stad het onderzoekdepartement gelegen is, wordt niet vermeld, hetgeen toch weinig gebruikelijk. Ook deze vaststelling ondermijnt de bewijskracht van dit door u voorgelegde document.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. In tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, moet immers geenszins worden aangetoond dat de neergelegde convocatie vals zou zijn om hieraan bewijswaarde te ontszeggen. Ook om andere redenen dan de bewezen valsheid kan er worden beslist om geen bewijskracht toe te kennen aan dit document. De informatie waaruit blijkt dat corruptie in Armenië wijdverbreid is en dat allerhande documenten, zoals de door verzoeker neergelegde convocatie, aldaar eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kunnen worden verkregen, ontkracht verzoeker in dit kader niet. In tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, blijkt uit deze informatie dan ook dat de bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde convocatie ernstig dient te worden gerelativeerd. Verder merkt verweerder met recht op dat verzoeker zich ook in het kader van zijn vorige, zesde verzoek om internationale bescherming reeds bediende van een convocatie waaraan niet de minste bewijswaarde kon worden gehecht. Dat hij zich reeds in het verleden bediende van een dermate dubieuze convocatie, doet eveneens afbreuk aan de bewijswaarde van de nieuwe, in het kader van zijn huidige, zevende verzoek om internationale bescherming neergelegde convocatie. Daarenboven heeft verzoeker zijn land van herkomst op heden reeds meer dan twaalf jaar verlaten. Dat de Armeense autoriteiten van dit vertrek niet op de hoogte zouden zijn en op zijn naam meer dan een decennium nadat hij zijn land verliet een convocatie zouden hebben uitgereikt, is niet aannemelijk. Ook deze vaststelling doet afbreuk aan de bewijswaarde van dit stuk. Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat zowel de datum waarop het document zou zijn opgesteld als het jaartal van afgifte van het document niet worden vermeld, hetgeen de bewijswaarde van dit stuk nog verder ondergraaft. Dat deze datums slechts zouden worden ingevuld wanneer het document door de betrokkene zelf wordt afgetekend voor ontvangst, betreft daarbij een blote bewering die door verzoeker op generlei wijze wordt gestaafd of onderbouwd en die niet kan

worden aangenomen. Overigens gaf verzoeker in dit kader aan dat het document weldegelijk werd afgeleverd en dat zijn vader het diende te ondertekenen doch dit weigerde (administratief dossier, verklaring meervoudig verzoek, nr.19). Ook is het, zoals op gerechtvaardigde wijze wordt aangegeven in de bestreden beslissing en zoals verzoeker ten onrechte tracht te ontkennen, opvallend dat op dit document niet wordt gepreciseerd waar in de provincie Aragatsotn verzoeker zich diende aan te bieden, waar en in welke stad het onderzoeksdepartement gelegen is en op welk adres hij zich precies diende aan te melden. Tezamen genomen met de vaststelling dat de voormelde convocatie geenszins wordt neergelegd in het kader en ter adstruatie van een geloofwaardig asielrelaas, zijn de voormelde vaststellingen in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste bewijswaarde kan worden toegekend aan de door verzoeker neergelegde convocatie.

In zoverre verzoeker voorts andermaal doet gelden dat zijn kinderen geen Armeens spreken en bij terugkeer naar Armenië een traject zouden dienen te doorlopen om zich deze taal eigen te maken, dient te worden opgemerkt dat verzoeker met de loutere herhaling van dit gegeven geenszins afbreuk kan doen aan de pertinente en terechte motieven die diengaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing en die luiden als volgt:

“Wat de verklaring van uw partner betreft dat jullie kinderen geen Armeens spreken moet opgemerkt worden dat ook dit gegeven geen verband houdt met asiel maar een puur sociaal probleem is dat gepaard gaat bij een re-integratie in een andere samenleving, zonder dat in deze sprake is van enige intentionele benadeling in de zin van een bedreiging van hun vrijheid, leven of fysieke integriteit.”

Waar aangenomen kan worden dat de kinderen van verzoeker, gelet op hun lange verblijf in Europa, bij een terugkeer naar Armenië, net zoals eenieder die verhuist naar een ander land, initieel enkele aanpassingsmoeilijkheden zouden kunnen ondervinden, dient te worden opgemerkt dat dit op zich manifest onvoldoende zwaarwichtig is om aanleiding te kunnen geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Waar verzoeker aanhaalt dat zijn kinderen en zijn partner kampen met medische problemen, dient verder te worden opgemerkt dat, nog daargelaten dat verzoeker op generlei wijze staft of aantoot dat zij in dit kader in Armenië verstoken zouden riskeren te blijven van de nodige gezondheidszorg, verzoeker op generlei wijze aantoot of aannemelijk maakt dat deze medische problemen in zijner hoofde en/of in hoofde van zijn voormelde gezinsleden op zich vervolging zouden uitmaken of dat hij en/of zij op basis hiervan vervolging zou(den) riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

In zoverre verzoeker daarnaast andermaal poneert dat zijn relatie met zijn partner niet zou worden aanvaard nu hij niet de biologische vader van G. is, dient te worden vastgesteld dat dit element reeds door verzoeker werd aangevoerd in het kader van zijn vorige, zesde verzoek om internationale bescherming en reeds het voorwerp uitmaakte van de beoordeling die in het kader van dit verzoek geschiedde bij arrest nr. 270 152 van 21 maart 2022 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Reeds bij het voormelde arrest werd genoegzaam vastgesteld dat dit element niet kon leiden tot de toekenning van internationale bescherming aan verzoeker. Dient te worden vastgesteld dat er in dit kader geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn en dat er door verzoeker geen nieuwe elementen of feiten worden voorgelegd die een ander licht zouden kunnen werpen op de bij het voormelde arrest gedane beoordeling.

Ook waar verzoeker andermaal aanvoert dat zijn land zich nog steeds in een oorlogssituatie zou bevinden en dat hij zou riskeren dat hij aldaar zou moeten toetreden tot het leger en waar verzoeker verwijst naar de stukken die ter staving hiervan werden neergelegd, dient te worden vastgesteld dat deze elementen en stukken reeds door verzoeker werden aangevoerd en neergelegd in het kader van zijn vorige, zesde verzoek om internationale bescherming. Ook deze elementen en stukken maakten aldus reeds het voorwerp uit van de beoordeling die geschiedde bij het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Daarbij werd in dit arrest geoordeeld dat deze elementen en stukken in hoofde van verzoeker niet kunnen leiden tot de toekenning van internationale bescherming. Dient in dit kader te worden opgemerkt dat verzoeker betreffende het voorgaande geen nieuwe elementen of

feiten voorlegt of aanreikt die een ander licht zouden kunnen werpen op de beoordeling die geschiedde bij het voormelde arrest. Ondanks dat hij in het verzoekschrift melding maakt van informatie waaruit zou blijken dat de oorlog in zijn land van herkomst opnieuw zou zijn opgeflakkerd en nog steeds zou woeden, dat er burgerslachtoffers vallen en dat de mensenrechten er op grote schaal zouden worden geschonden, brengt verzoeker dienaangaande namelijk niet het minste begin van informatie bij. Dat de beoordeling die geschiedde bij het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op heden nog steeds geldt en actueel is, blijkt daarenboven duidelijk en genoegzaam uit de informatie die verweerder bij de nota met opmerkingen voegt.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.9. Gezien uit het voorgaande genoegzaam blijkt dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn en dat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voorlegt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, kan het verwijt dat verweerder nader had moeten motiveren inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te dezen gelet op het bepaalde in artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet evenmin worden aangenomen.

3.10. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT